

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515200906
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3515200906.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a členov JUDr. Gabriely Janáčkovej a Mgr. Zuzany Holúbkovej vo veci starostlivosti súdu o mal. Z. R., nar. XX.XX.XXXX, dieťa rodičov, matky: R. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XX, X. Mesto nad Y. zast. Mgr. E. R., advokátkou so sídlom X. H. nad Y., X. R. XX a otca: A. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, X. H. nad Y., dieťa v konaní zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, o návrhu otca na zmenu zverenia a zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu nové Mesto nad Váhom zo dňa 20. októbra 2015, č. k. 8P/21/2015-51, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. návrh otca na zníženie výživného zamietol. Výrokom II. konanie v časti o návrhu otca na zmenu zverenia zastavil. Výrokom III. žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. V rozhodnutí konštatoval, že otec podal návrh na zníženie výživného z dôvodu, že od posledného rozhodnutia súdom sa podstatne zmenili jeho schopnosti a možnosti platiť výživné podľa schválenej dohody. Ďalej sa domáhal, aby súd zveril maloletého do jeho osobnej starostlivosti s tým, že zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok v bežných veciach budú obaja rodičia, zároveň sa domáhal, aby súd určil výživné na maloletého Z. 150 eur mesačne zo strany matky. Návrh na zmenu zverenia na pojednávaní dňa 20.10.2015 zobral otec späť v celom rozsahu, preto súd v časti o návrhu otca na zmenu zverenia konanie podľa § 96 O.s.p. zastavil. Predmetom konania tak zostal návrh otca na zníženie výživného. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný, keď otec v konaní nepreukázal, že došlo k zmene pomerov na jeho strane. Konštatoval, že v čase posledného rozhodnutia o výživnom otec dosahoval príjem 280 eur mesačne, s tým, že otec sa vyjadril, že si privyrába aj iným spôsobom. Z vykonaného dokazovania pred súdom vyplynulo, že príjem otca sa zvýšil, a to zo sumy 280 eur mesačne na sumu 340 eur mesačne, pričom ide o príjem z riadneho pracovného pomeru, okrem toho je otec podľa výpisu zo živnostenského registra i podnikateľom. Súd preto neuveril tvrdeniam otca o znížení jeho príjmu oproti stavu, ktorý existoval v čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia.

Proti rozsudku v časti výroku I. a v časti výroku III. podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého, ktorý žiadal, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vyslovil názor, že u neho nastala taká výrazná zmena pomerov, že už nie je schopný platiť výživné vo výške 200 eur mesačne, pričom súd prvého stupňa pri určení výšky výživného vychádzal z nesprávne zisteného skutkového stavu veci a tak dospel aj k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na to, že pri predchádzajúcej dohode o výške výživného súhlasil s výškou výživného 200 eur mesačne z dôvodu, že si cez víkendy v spoločnosti CINEMA Nové Mesto, s.r.o., kde vykonával aj funkciu konateľa spoločnosti privyrábal - jednalo sa o diskoklub, v dôsledku čoho bolo v jeho možnostiach

platiť výživné v stanovenej, resp. dohodnutej výške. V júli 2014 však spoločnosť CINEMA Nové Mesto, s.r.o. zavrela z dôvodu rekonštrukcie svoju jedinú prevádzku, v dôsledku čoho nemala žiadne tržby. Z tohto dôvodu stratil možnosť privyrobenia si cez víkendy a taktiež si aj musel znížiť výšku svojej mzdy, ktorá po znížení predstavovala sumu 175,31 eur. Po opätovnom otvorení prevádzky v decembri 2014 však návštevnosť výrazne klesla, čo viedlo v dôsledku jej nerentability až k úplnému zatvoreniu jej jedinej prevádzky v apríli 2015. Keďže po znovuotvorení bola návštevnosť podniku slabá, nedokázal si cez víkendy už privyrobiť a aby mohol platiť výživné na maloletého Z., tento pracovný pomer ukončil ku dňu 31.08.2015 a od 01.09.2015 sa zamestnal v spoločnosti BKP Global, s.r.o. v pracovnej pozícii skladník, kde výška jeho mesačnej mzdy predstavuje reálne 340,37 eur netto, avšak už bez akejkoľvek možnosti privyrobenia si bokom. Na základe uvedeného je síce pravda, že jeho preukázaný príjem podľa výplatných pásov síce „naoko“ mierne vzrástol, ale jeho skutočný príjem sa v skutočnosti znížil. Pokiaľ o živnostenské oprávnenie, podnikateľskú činnosť už nevykonáva, nakoľko po predchádzajúcich neúspešných skúsenostiach z podnikania, v dôsledku ktorých mu vznikli viaceré dlhy, ktoré od neho vymáha súdny exekútor, považuje vykonávanie podnikateľskej činnosti za neúčelné a rizikové. Tiež poukázal na skutočnosť, že dňa 22.11.2015 mu pribudla vyživovacia povinnosť, keď sa mu zo vzťahu s priateľkou R. C. narodil syn H. R.. Zdôraznil, že súd sa v tomto konaní sa vôbec nezaoberal jeho nákladmi a výdavkami na domácnosť a tieto ani žiadnym spôsobom nezisťoval, zisťoval len výšku jeho príjmu, čím súd neúplne a nedostatočne zistil skutkový stav veci. Odvolanie do výroku III. otec žiadnym spôsobom nezdôvodnil.

Matka prostredníctvom právnej zástupkyne v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok prvostupňového súdu potvrdiť. Uviedla, že ako dôvod na zníženie výživného nemožno akceptovať otcom tvrdenie o uzatvorení prevádzky diskotéky a baru CINEMA, kde mal podľa svojich tvrdení možnosť si privyrobiť, nakoľko táto bola v období od júla do decembra 2014 zatvorená a prerábaná. V tomto období si však otec stanovené výživné riadne plnil, s riadnym platením prestal a návrh na zníženie výživného si podal až v mesiaci február, t. j. dva mesiace po tom, ako bol bar znova otvorený. Otec ako jediný konateľ spoločnosti CINEMA Nové Mesto, s.r.o. musel už v čase uzatvorenia rodičovskej dohody vedieť, že prevádzka sa bude prerábať, príjmy poklesnú, ako aj že nebude v uvedenej dobe mať možnosť si privyrábať, s touto skutočnosťou však počítal, teda je evidentné, že jeho skutočný príjem a zárobkové možnosti a schopnosti neboli viazané iba na túto prevádzku a možnosť privyrobenia si v nej. Zo spolužitia s navrhovateľom vie, že nikdy nemal pravidelný príjem a ani jeho skutočný príjem nebol tým oficiálnym, peniaze však zabezpečiť vedel. Jeho súčasný zamestnávateľ je jeho dobrý kamarát, s ktorým v minulosti mal rôzne aktivity, obchody a „kšefty“, pričom sa v žiadnom prípade nejednalo iba o prevádzkovanie baru a diskotéky. Je preto presvedčená, že i v súčasnosti navrhovateľ má ďaleko vyššie príjmy, ako uvádza vo svojom odvolaní. Otec je stále konateľom spoločnosti CINEMA Nové Mesto, s.r.o., ktorá doteraz nie je v likvidácii ani v konkurze, ako aj držiteľom živnostenského oprávnenia na rôzne predmety činnosti. Je preto potrebné, aby súd pri posudzovaní zmeny pomerov nevychádzal iba z deklarovanej výšky súčasného príjmu, ale aj zo schopností a možností otca ako povinného, keď otec nemá žiadne zdravotné obmedzenia, pre ktoré by nemohol vykonávať prácu ako bežný priemerný občan, pričom v jeho možnostiach je legálne si zabezpečiť ďaleko vyšší ako ním uvádzaný príjem. Tvrdenie navrhovateľa ohľadne zníženia jeho príjmu je teda možné považovať iba ako dobrovoľné vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Ďalej uviedla, že je síce pravdou, že otcovi sa dňa 22.11.2015 narodilo ďalšie dieťa, oproti predchádzajúcemu rozhodovaniu však došlo aj k zvýšeniu jeho príjmu o sumu 60 eur, keďže otec prestal s platením výživného od februára 2015, od kedy si plní vyživovaciu povinnosť len čiastočne v sume 50 eur, ktorú si svojvoľne otec určil. Okrem tejto sumy nijako neprispieva k vývoju dieťaťa, a to ani po výchovnej, duševnej ani hmotnej stránke.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu. Výrok rozsudku, ktorým bolo konanie v časti o návrhu otca na zmenu zverenia zastavené, odvolací súd nepreskúmaval, pretože v tejto časti rozhodnutie prvostupňového súdu odvolaním napadnuté nebolo, a tak nadobudlo právoplatnosť (§ 206 O.s.p.).

Podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností (či už na strane oprávneného, alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom.

V prípade, ak súd zistí významnú zmenu v pomeroch rodičov alebo detí, zmení existujúcu úpravu výživného, a to v rozsahu, ktorá zodpovedá kritériám podľa ust. § 62, resp. § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

Základnými kritériami na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom sú predovšetkým schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (ust. § 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine), s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa (ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine).

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že vyživovacia povinnosť k maloletému Z. bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 17.04.2014 č. k. 9P/27/2014-22, ktorým súd rozviedol manželstvo rodičov mal. Z. a schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej bol maloletý Z. zverený do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal platiť výživné na mal. Z. vo výške 200 eur mesačne. Podľa zistení súdu prvého stupňa v čase schválenia rodičovskej dohody bol príjem matky vo výške 540,37 eur netto a príjem otca 280 eur mesačne netto, pričom otec sa na pojednávaní vyjadril, že si privyrába aj iným spôsobom, ktorý bližšie nešpecifikoval.

V súčasnosti matka maloletého dosahuje priemerný mesačný príjem vo výške 594,38 eur. Otec maloletého je zamestnaný v spoločnosti BKP Global, s.r.o., kde podľa potvrdenia zamestnávateľa dosahuje čistý mesačný príjem vo výške 340,37 eur. Po rozhodnutí prvostupňového súdu otcovi maloletého pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, keď dňa 22.11.2015 sa otcovi maloletého narodil syn H. R. zo vzťahu s priateľkou R. C.. Z uvedeného je tak zrejmé, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti nedošlo k takej zmene pomerov na strane otca maloletého, pre ktoré by bolo dôvodné zníženie jeho vyživovacej povinnosti. Otec síce v konaní preukázal, že po rozhodnutí prvostupňového súdu mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, avšak v konaní pred súdom prvého stupňa bolo preukázané, že oficiálny príjem otca od stavu, ktorý bol v čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia sa zvýšil, a to o sumu 60 eur mesačne. K tvrdeniam otca, že v čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia mal aj iný príjem, keďže si „privyrábal“, o ktorý neskôr prišiel, odvolací súd nemohol prihliadať, nakoľko išlo o neoficiálne príjmy, ktoré neboli otcom ani v predchádzajúcom konaní nijako špecifikované a preukázané, preto toto tvrdenie otca sa nedá preskúmať. Súd tak mohol vychádzať iba z oficiálnych príjmov otca mal. Z. a po zistení, že jeho oficiálny zárobok zo zamestnania sa zvýšil, rozhodol správne, keď návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti zamietol.

Preto odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.